

Les esmenes dels partits catalans coincideixen a reclamar més pressupost per a la política social, sobretot per a gent gran i habitatge.

Allò que Solbes es reserva al calaix

Més diners per a la llei de Dependència, l'augment de les pensions mínimes i el fons d'immigració per als ajuntaments són algunes de les ofertes que pot tenir el ministre d'Economia per mirar d'arrencar a CiU, ERC i ICV almenys una abstenció a la votació dels pressupostos.

Amb l'acord Castells-Solbes de rerefons, i amb la votació aquesta setmana de les esmenes a la totalitat presentades per CiU, ERC, IU-ICV, el PP, Coalició Canària i EA, s'encara el debat dels pressupostos generals de l'estat per al 2008. Els partits catalans saben que aquests comptes no destinen ni un sol euro a millorar el finançament de les comunitats autònomes per a l'any vinent. Un fet que, a parer de les forces catalanes que han presentat esmenes a la totalitat -CiU, ERC i IU-ICV- significa que el govern espanyol no té voluntat de negociar una nova LOFCA, o que, si ho fes, no s'aplicaria l'any vinent. Un any més doncs, creixeria el dèficit fiscal català, que es calcula que ja ha superat el 10,5% des de 2005. Val a dir també que de la promesa que va fer ara fa pocs mesos el ministre Pedro Solbes de publicar "tan aviat com

sigui possible" les balances fiscals, no se n'ha tornat a parlar, i tot indica que es mantindrà el silenci fins que hagin passat les eleccions espanyoles del març vinent.

Les infraestructures i els 722'80 milions de Catalunya. Les esmenes de CiU, ERC i IU-ICV se centren en bona part en el poc gruix social dels comptes que pretén aprovar l'executiu espanyol, sobretot en l'àmbit de la dependència, la immigració, les pensions i l'habitatge. Tot plegat ha donat pistes al ministre d'Economia sobre quines són les millors eines que pot treure del calaix per aconseguir un acostament de posicions quan arribi el moment de la votació.

Cada partit negociarà separatament amb l'equip de Rodríguez Zapatero i, segons qui hi hagi al davant, es faran unes concessions o unes altres. En tot

cas, seran concessions que a hores d'ara ja formen part dels càlculs del govern espanyol, i que no podran ser interpretades per la resta de formacions que ja donen suport als pressupostos com una claudicació davant Catalunya. Perquè d'entrada Catalunya té una partida de 722,80 milions d'euros pendents d'assignació, que han d'ésser destinats necessàriament a inversions en infraestructures, tal com es va establir en l'acord que van signar una setmana abans de la presentació dels pressupostos el conseller d'Economia i Finances i el ministre d'Economia. Aquesta partida, segons alguns experts consultats, és molt probable que serveixi a l'executiu espanyol per a finançar alguns dels acords a què arribi amb CiU, ERC i ICV en matèria d'infraestructures. Per exemple, si es pacta amb una formació l'arranjament d'una carretera, o alguna qüestió relacionada amb els peatges, Solbes mirarà de descomptar-ne el cost d'aquests 722,80 milions. Això, de fet, ja va passar amb els pressupostos del 2007, quan hi havia per a Catalunya una partida de 147 milions d'euros per assignar. Finalment, només en van quedar 97, perquè els 50 restants es van destinar a projectes d'infraestructures que havien estat pactats durant la negociació. A la pràctica, si es torna a produir aquesta circumstància, s'utilitzaran uns diners que CiU i ERC consideren que ja haurien d'anar inclosos als pressupostos al total d'inversions reals (que ara són del 14,9%, mentre que haurien de ser del 18,72%, que és el pes de l'economia catalana en el PIB estatal), com a contrapartida en una negociació.

En la mateixa línia, si les formacions catalanes negocien qüestions referides als peatges, també es poden incloure en la partida pressupostària sense assignar de Catalunya. Perquè l'acord a què van arribar Castells i Solbes parla de destinar part d'aquests diners a "peatges", sense fer referència explícita a l'alliberament de peatges. De manera que podria destinar-se un pessic dels 722 milions a alliberar-ne algun, a compensar les concessionàries o als peatges a l'ombra, és a dir, carreteres en les quals la Generalitat paga directament el peatge a l'empresa que ha fet la infraestructura. En cap cas, però, no es pot esperar que aquesta partida

Les xifres de les esmenes

ERC

Els republicans denuncien que del 18,72% en inversió que correspondria destinar a Catalunya, els pressupostos només n'han pressupostat el 14,9%. La diferència, segons ERC, es quadra de forma fictícia i artificial mitjançant partides sense assignar, en concret, de 722 milions d'euros. D'aquesta manera, diu ERC, hi ha una diferència de 942'94 milions, que Catalunya hauria de rebre de manera complementària per a complir la disposició addicional tercera de l'Estatut.

CiU

La federació nacionalista denuncia que, en contra de les afirmacions fetes per l'executiu espanyol, la despesa social no és cap prioritat dels pressupostos, perquè el creixement en aquest àmbit (6,8%) és el mateix que el creixement global de la despesa pública, i a la vegada és molt inferior al de l'augment dels ingressos pressupostaris (8,3%).

es destini a l'eliminació de barreres de peatge.

La fibra social. Per una altra banda, el ministre d'Economia compta amb 2.240 milions d'euros –que surten del càlcul del superàvit del PIB previst per a l'any vinent–, que poden assignar-se al finançament de polítiques públiques no incloses al primer esborrany presentat al Congrés espanyol. Aquesta partida ja li dona un cert marge per oferir petits increments en partides com ara complements de pensions mínimes, suport a l'aplicació de la llei de la Dependència o fins i tot a augmentar el fons per a immigració, que de moment compta amb una partida de 400 milions d'euros a repartir entre els ajuntaments de tot l'estat espanyol.

Tant ERC com ICV tenen molt interès a millorar el capítol del fons d'immigració, ja que podria representar una ajuda per a molts municipis dels Països Catalans que concentren una població immigrant molt superior a la de la ma-

PP

Els populars consideren que són uns pressupostos "dolents per als espanyols", i posa d'exemple el fet que mentre les inversions a Catalunya pugen més d'un 45% respecte al 2007, la Comunitat de Madrid registra un creixement zero en inversions. El PP denuncia que el govern espanyol expliqui aquesta diferència "en virtut d'un fals joc de suma zero, segons el qual l'augment de les inversions en unes comunitats ha de ser a costa dels retrocessos en unes altres".

IU-ICV

Els ecosocialistes destaquen que si el PIB previst per a l'any vinent és d'1.121.500 milions d'euros, cada dècima percentual del PIB significa 1.121 milions d'euros, de manera que un superàvit del 0,1% del PIB en comptes del 0,3% previst per l'administració, permet d'alliberar 2.240 milions per finançar polítiques públiques.

joria de territoris de l'estat espanyol. Però també tenen al punt de mira la llei de la Dependència, la millora del complement per a les pensions més baixes i les ajudes per a l'habitatge dels col·lectius que tenen un accés més difícil al mercat. I saben que amb aquests 2.240 milions que encara no s'han assignat, el ministre d'Economia podria fer un esforç per a incrementar la xifra que s'ha previst al projecte de pressupostos per al 2008. I hi ha prou marge. Perquè els percentatges d'inversió en aquestes àrees respecte al 2007 no han variat gaire o fins i tot són inferiors. Per exemple, a l'apartat d'accés a l'habitatge i foment de l'edificació, es registra un 0,5% més de pressupost (76,15 milions), i a serveis socials, un 42,1% menys (de 66,82 milions s'ha passat a 38,67). Per contra, una dada rellevant: el pressupost de defensa s'ha incrementat d'un 4,5%, i ara és de 2.153 milions d'euros.

Gemma Aguilera